

Oblateno senó.

Če seno v redéh leži in je dež zaporedoma pere, izgubi mnogo svojih redivnih snovi in ves prijetni duh. Seno je izluženo ter malo redivno in neokusno.

Ko bi samo takošno seno polagali, oslabi živina, zlasti v prebavilih. Prikazni so take, da navadni človek misli na zapeko. Vsled tega izkoristuje slabo živina krmo, časih še zbolí ali pogine.

V okom prihaja se temu, če med krmo mešamo slame, pese, krompirja in nekaj soli. Vse se tako meša, da so odpadki, ki od živine gredó, zmiraj melki, a ne redki, vodeni, pa vendar stradati ne sme. Soli daje se živinčetu vsaki dan 15—45 gramov. Letos je travnike večkrat povodenj poplavela, kar je travo oblatilo. Malo oblatenje ne škoduje veliko, posebno tedaj ne, če seno ni vsled dolgo stoječe vode izluženo. Če je seno oblateno in še izluženo, tedaj pa je škodljiveje od samo izluženega. Časih je v obeh ozirih tako spridenó, da ni za polaganje.

Ker pa zblateno seno vendar polagajo, treba je misliti, kako bi se dala škoda zmanjšati. Pred vsem treba je blato odpravljati. To se doseže z naglim sušenjem na pekočem solncu in zatem se prah in blato iztepe, mlatiti ne kaže, in preveč sena se pogubi. Nasvetuje se, kakor je bilo uže zgoraj rečeno, mešati k spridenemu senu krompirja, pese, šrotanca in soli.

Seno dostikrat domu spravijo, ko še ni dovolj suho. Tako seno rado plesnuje. Plesnoba je tukaj kakor strup ter vstopivši v truplo pouzroči, ako je je mnogo, nevarne bolezni in časih smrt; najčešče pa je vzrok, da živina zvrže.

Dokazovali so nevarnost plesnobe s poskušnjami na konjih, katerim so plesnjivega kruha polagali 3—4 funte. Konji so dobili koliko, napenjanje, neprebavljanje, napeto glavo itd. Če pa so jim dali 6—8 funtov, morali so poginiti.

Sicer sem pa sam poskusil, da plesnjivo seno ne škoduje vselej in kmalu, da bi bilo poznati. Vendar velja takošna krma vsakako kot nevarno. Jako plesnjivo seno moramo pred polaganjem dobro pregledati in le malo polagati. Treba je poprej dobro presušiti, tepsti, premetavati, čistiti. Jaz je polagam za tem najrajše le odrasle govedi, ki ni breja. Dolagam precej druge in zdrave klaje, vselej nekaj soli.

„Gosp. Gl.“

Kako osat pokončavati.

Zastran osata veljá povprek, kakor o plevelih; močno se pomnoževa časih, a zopet časih zeló malo. Zoper osat (*Carduus arvensis* L.) pomaga zraven modrega kolobarenja le nož in motika. Hladna spomlad pospešuje osatu rast, čeravno sicer potrebuje mnogo toplote, kajti med tem, ko hladno vreme zadržuje rast kvišku, poganja osat temveč korenov v zemlji. Ako tedaj mladi osat posekaš, opazoval bodeš kmalu, kako zaporedom mladi osati iz tal prodirajo. Močni koreni osatovi so časih 1.75 metra dolgi in neumorno poganjajo. Če prav jih $\frac{1}{2}$ metra pod zemljo prerežeš, poženejo ostanki iz nova; vendar jim človek more do živega. Večkratno izbadanje, porezovanje s plugom jih sčasoma oslabi, da ne morejo rasti. Dobro deteljišče očisti zemljo osata, ko bi ga poprej tudi veliko na njivi bilo. Plevel sicer požene, pa se ne more na svetlem obrasti, nareja listkov, pa cvetja ne. Naposled vsa rastlina onemore; isto velja tudi o lucerni. Izpodbadati osat pa moramo mogoče pozno, da sadež

dovolj vzraste, predno more osat novih izrastkov pognati, v tem slučaju ga zatem sadež njivski zaduši. Najvažnejši pomočki osat pokončati so naslednji:

Njiva dobi okopavnih sadežev, ki se vrstoma obdelujejo; ogršica z enakim obdelovanjem med vrstami. Paziti je na krompirišče, da preveč osata ne požene. Sejati deteljo o pravem času in kolobaru tudi pomaga; isto velja o dveletnih deteljiščih s travo pomešanih. Kjer ne vrstijo detelje v kolobar, morajo časih nekaj krmskih rastlin vmes sejati. Za zimino namenjene njive naj dobro ozelenijo, predno jih podorjemo. Strnišča jarinam odločena pa je treba hitreje ko mogoče izprašiti. Ko so ozelenela, treba jih je zopet plitvo in pred setvijo globoko izorati, to pa še, predno zima nastopi. Kdor plitvo in za tem globoko oranje ozelelih njiv ponovi, ta bode plevela dobro očistil svojo njivo in tudi osata ne bode več, zlasti mladega ne. Pri sejanji jarin stori se največ pregreškov, ki potem plevel pospešujejo. Spomladi izpodbadajo v ziminah stari osat in pipljejo mladi; v jarinah pa se to ne sme goditi prerano, vendar natančno, vselej 2 do 3 palce globoko.

Marljivo pokončavati moramo tudi osat, nahajajoči se ob stezah, na sipah, kompostnih kupih itd., kajti sicer bode veter osatovo seme daleč na okrog raznašal, „Gosp. Gl.“

C. kr. kmetijska družba kranjska.

Seja glavnega odbora dné 1. avgusta 1886.

Seji predseduje družbeni predsednik gospod grof Thurn, navzoči so pa gospod podpredsednik Jos. Fr. Seunig, in gg. odborniki Goll, Kastelic, baron Lazzarini, Povše, Robič, Witschl ter tajnik Gustav Pirc.

Gospod predsednik grof Thurn, kateri prvokrat, odkar je izvoljen, predseduje glavnemu odboru, pozdravi navzoče odbornike, izrazi svoje veselje o najviši potrditvi njegove izvolitve predsednikom družbe ter pozivlje gg. odbornike, da naj v družbi ž njim delujejo na korist družbe oziroma kmetijstva cele dežele.

Gospod podpredsednik Jos. Fr. Seunig izrazi v imenu celega odbora gosp. predsedniku svoje zaupanje.

Po poročilu tajnika Pirca sklene glavni odbor staviti vis. c. kr. kmetijskemu ministerstvu primerni nasvet zarad oddaje štipendije enemu Kranjcu, ki hoče obiskavati živinozdravniško šolo na Dunaji.

Glavni odbor sklene, posoditi na preddlog gospoda odbornika dr. M. pl. Wurzbacha 1700 gold. družbenega denarja, ki je naložen v ljubljanski hranilnici, nekemu ljubljanskemu hišnemu posestniku proti intabulaciji na njegovo hišo.

Naznanje vzame glavni odbor vabilo hebskega živinorejskega društva k razstavi sladke, skipene krme.

Poziv c. kr. kupčijskega ministerstva, da naj družba izjavi svojo mnenje ob priliki ponovljenja kupčijske pogodbe Avstrije z laško in nemško državo, oddá se v posvetovanje in poročanje odseku za splošne stvari.

Glavni odbor vzame na znanje dopis c. kr. kmetijskega ministerstva, vsled katerega je družbi dovoljeno, stroške za popravo poslopja podkovske šole leta 1885. postaviti v račun subvencije te šole za l. 1886.

Tajnik Pirc poroča, da vodstvo kranjske hranilnice ni hotelo uslišati prošnje glavnega odbora za subvencijo nameravani goveji razstavi v Bohinju.

Na novo je v družbo sprejet gospod Janez Novak, župnik v Smledniku.